

November

Ik zie de bomen kleuren in de zon: roodbruin, lichtgeel, vaal,
tinten van dood en verval ...
en paddenstoelen, prachtig
in heksenkringen, en soms alleen,
ruik de mistige geuren
met natte neus in de ochtend,
en zware lucht van rottende bladeren,
die langzaam vergaan, en aangevreten appels ""
hoor knisperend bladeren en tamme kastanjes peuter ze los of breek met geweld open;
Ik voel meer en meer de herfst ...

November

maakt me een beetje melancholiek, stilstaan bij het einde,
de vergankelijkheid van het leven, denken aan de mensen van voorbij, namen, die me bij blijven en
meer ...

En tegelijk

als ik opnieuw de bomen zie,
die hun kaalheid tonen
in weer en wind ""
onzichtbaar, ondergronds,
vermoeden van wortels die uitrusten,
zich wellicht voeden met nieuwe kracht, nog dieper graven naar bronnen van leven.
Herfst, winter is niet alleen verval, het is ook tijd van rusten,
stilstaan bij de bronnen
waaruit ik put,
die diep verborgen zijn ...
en dieper graven om te vinden waar ik op hoop,
naar wie ik verlang.

Iemand vraagt:

'Waarom schrijf je niet over God?' Ik krab achter mijn oor,
Weet niet goed hoe, zeg dan toch: 'Hoor je dan niet achter de woorden?'

Ben Piepers